

[H. C. Toft.]

imødekommer det af mig rejste ønske om en undersøgelse af udflytning af den kongelige grønlandske handel til Hanstholm eller en anden nordjysk havn. I september mente Grønlandsministeren ikke, der var grund til at foretage en sådan undersøgelse nu. Vi kan fra konservativ side kun være tilfredse med, at den omstændighed, at vi fortsatte vort krav herom trods den første afvisning fra ministeren, nu er resulteret i, at en undersøgelse skal finde sted, og at regeringen har bøjet sig for vort krav.

Så må jeg rigtignok tilføje, at vi, når vi nu erfarer, hvorledes undersøgelsesudvalget skal sammensættes, ikke kan finde det rigtigt og rimeligt, at der nedsættes et sådant udvalg uden repræsentanter fra provinsen. Her er tale om en udflytning bort fra hovedstaden ud til provinsen, og så består udvalget af personer fra hovedstadsområdet og for en altovervejende dels vedkommende formentlig af embedsmænd fra centraladministrationen. Jeg går nemlig ud fra, at de pressemeddelelser om udvalgets nedsættelse, der gik ud på, at repræsentanter skulle udpeges fra flere ministerier, betyder, at disse kommer fra centraladministrationen i København. Det havde været rimeligt og rigtigt, om repræsentanter for kommunale organisationer var medlemmer af dette udvalg, både sognerådsforeninger, købstadsforeninger og amtsrådsforeninger. Vi har i Jylland boende både købstadsforeningens formand, formanden for sognerådsforeningerne og formanden for amtsrådsforeningen, men ingen af disse er nævnt som medlemmer af udvalget. Gang på gang, når vi har ønsket at udflytte en eller anden statsinstitution, har vi mødt en voldsom og kompakt modstand fra embedsmandsside her i hovedstadsområdet, og nu skal vi se regeringen nedsætte et udvalg, der talmæssigt bliver domineret af embedsmænd fra hovedstadsområdet.

Når Grønlandsministeren i september i sit svar til mig gav udtryk for, at de varer, som den kongelige grønlandske handel skulle drage omsorg for, kunne skaffes billigere til veje i hovedstadsområdet, var det efter min opfattelse i høj grad på sin plads, om provinshandelen nu blev repræsenteret i det nedsatte udvalg, idet jeg må have mine største tvivl om denne påstandts rigtighed.

Det er en påstand, som provinshandelen, såfremt den også skulle fremføres i udvalget, da måtte have lejlighed til at se nøjere på og formentlig afvise. Da der bl. a. er tale om udflytning til en provinshavn, herunder eventuelt den kommende havn i Hanstholm, måtte det være ganske naturligt, at provinshavnene var repræsenteret i udvalget, men det er heller ikke tilfældet. Det er, som om regeringen ikke mener, at der i provinsen findes personer, der er egnede til at deltage i sådanne udvalgsforhandlinger, eller man føler sig herinde så fjernt fra det øvrige Danmark, at man ikke mener, der skal tages hensyn til provinsen. Det er efter min opfattelse ganske forkasteligt, og jeg håber, der nu kan rådes bod derpå ved supplerung af udvalget med repræsentanter fra provinsen, thi det, der er tale om, er en udflytning bort fra hovedstadsområdet til provinsen.

Derfor retter jeg mit spørgsmål til den højtærede Grønlandsminister, om den højtærede minister er villig til denne supplerung af det nedsatte udvalg.

Den aktion, vi foretog fra konservativ side i september måned, lykkedes trods Grønlandsministerens modstand mod en undersøgelse af problemet, idet der nedsattes et udvalg. Det er derfor mit håb, at den aktion, vi rejser med dette spørgsmål, vil få samme gode følge, således at presset fra oppositionen vil resultere i, at regeringen følger den henstilling, vi fremkommer med.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): I anledning af det ærede medlem hr. H. C. Tofts spørgsmål, om jeg vil supplere det nedsatte udvalg vedrørende udflytning af den kongelige grønlandske handel med repræsentanter fra provinsen, vil jeg gerne udtale, at jeg med stor velvilje skal tage mig af det spørgsmål, det ærede medlem har rejst, tage det op til overvejelse og undersøge, om udvalget kan suppleres med et medlem repræsenterende de organisationer, det ærede medlem nævnte. Jeg tør ikke garantere, at det bliver netop dem, men det er de samme tanker, jeg har gjort mig, efter at spørgsmålet var stillet.

Da den højtærede handelsminister og jeg drøftede udvalgets sammensætning, var vi enige om, at man burde tilstræbe at finde en handelskyndig person, som ikke er og ikke